

досліджень проблем структури злочинної (кримінальної) діяльності і злочинної (кримінальної) поведінки дозволяє зробити висновок, що немає істотної відмінності між елементами діяльності та поведінки. У всіх юридичних науках, де об'єктом пізнання є злочинна поведінка, переважають дослідження діяльності, що тлумачиться як поведінковий акт. Під поведінкою злочинця розуміється «складна динамічна система, що складається з обмеженої множини взаємодіючих систем. При систематизації елементів цієї системи може бути використана структура діяльності людини взагалі (суб'єкт, мотив, мета, спосіб, об'єкт і наслідки поведінки)».

З урахуванням викладеного кримінальну ситуацію визначаємо як обмежену просторово-часовими рамками сукупність умов і обставин, що утворюються поєднанням елементів кримінальної поведінки і факторів обстановки, в якій воно проявляється.

1. Елинский В.И. Основы методологии теории оперативно-розыскной деятельности: монография. М., 2001. 228 с.

2. Закон України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18.02.1992 № 2135-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. - №22-ст.303

***Шишкіна Ксенія** здобувач вищої освіти факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

***Телійчук Віталій Григорович**, доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, доцент*

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ОСНОВА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Науково-технічний прогрес щодня робить впевнені кроки для покращення життя суспільства. Інформація є невід'ємною частиною такого прогресу, тому вона постійно охоплює усі сфери людського життя. Де б ми не були та щоб ми не робили, у будь-якому випадку наша діяльність охоплюється інформаційним простором. Не є й виключенням діяльність уповноважених державних органів щодо забезпечення протидії злочинності.

Актуальність обраної теми полягає у тому, що інформація супроводжує

усю сукупність заходів, спрямованих на боротьбу зі злочинністю. Будь-який із процесів, який має на меті протидію злочинній діяльності нерозривно пов'язаний з отриманням, зберіганням, обробкою та використанням інформації. У своїх працях дослідженням поставленого питання займалися такі видатні науковці як: І.М. Гриненко («Алгоритм проведення економічних досліджень контрольованих операцій»), І.М. Даньшин («Хуліганство та боротьба з ним»), В.В. Лунєєв («Правове регулювання суспільних відносин – важливий фактор попередження організованої злочинності», «Тенденції тероризму та кримінально-правова боротьба з ним»), Є.Д. Скулиш («Міжнародно-правове співробітництво у сфері подолання кіберзлочинності») та інші вчені.

Відповідно до ч.1 ст.1 Закону України «Про інформацію»: «інформація – будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді» [1]. З вище наведеного визначення можна зробити висновок, що крізь призму національного законодавства поняття «інформації» розглядається у матеріальному вимірі. Однак, з огляду на інші дані ми розуміємо, що інформація може являти собою сукупність абстрактних даних. Одним із різновидів інформації є публічна інформація, під якою відповідно до ст.1 Закону України «Про доступ до публічної інформації», слід розуміти відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених законом [2].

Злочинність – це суспільно негативне явище, яке на превеликий жаль все частіше зустрічається на теренах нашої держави. За даними Генеральної Прокуратури України, у період з 01 січня до 31 грудня 2019 року було вчинено 402 666 кримінальних правопорушень, з яких лише у 144 659 особам було вручено повідомлення про підозру та 129 331 кримінальне правопорушення, за якими провадження були направлені до суду з обвинувальним актом [3].

Боротьба зі злочинністю – це одне із основних завдань, яке покладається на представників правоохоронних органів. Вона являє собою сукупність заходів імперативного та диспозитивного характеру, спрямованих на виконання наступної діяльності: організацію загальної боротьби зі злочинністю, здійснення профілактичної діяльності та проведення правоохоронної діяльності. Заходи організаційно-правового забезпечення протидії злочинності можуть здійснюватися як на території усієї країни, так і у певних регіонах, або серед певних груп населення.

Діяльність, спрямована на боротьбу зі злочинністю ґрунтується на принципах законності, гласності, комплексності, переважання методів переконання над методом застосування сили, а також дотриманні принципу

взаємодії правоохоронних органів з населенням. Дотримання будь-якого з вище перелічених принципів тісно пов'язане з використанням інформації. У такому випадку, інформація потрібна для того, аби представники органів, що здійснюють правоохоронну функцію могли шляхом переконання, а саме: проведення профілактичних бесід з населенням та оголошення публічної інформації щодо результатів своєї діяльності, протидіяти злочинності. Досить важливим елементом боротьби зі злочинністю є співпраця уповноважених правоохоронних органів із засобами масової інформації (ЗМІ). На сьогоднішній день ЗМІ відіграють дуже важливу роль у формуванні суспільної думки, тому їх використання у ролі інформаційного інструменту боротьби зі злочинністю приносить позитивні результати.

Організація правової протидії злочинності має певний ряд позитивних рис, до яких ми можемо віднести: виявлення, розслідування та запобігання правопорушенням, притягнення винних до відповідальності; забезпечення відшкодування шкоди фізичним та юридичним особам, державі, спричиненої кримінальними правопорушеннями; запобігання встановленню корумпованих зв'язків з державними службовцями та посадовими особами, втягнення їх у злочинну діяльність; запобігання легалізації коштів, здобутих злочинним шляхом та запобігання маніпуляції населенням з боку злочинців.

На нашу думку, використання інформації в якості основи організаційно-правового забезпечення протидії злочинності є досить актуальним. Адже, саме з її допомогою уповноважені суб'єкти державної влади можуть легально впливати на формування суспільної думки населення задля забезпечення мирного співіснування усіх громадян нашої держави.

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> (дата звернення: 12.11.2020 р.).

2. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> (дата звернення: 15.11.2020 р.).

3. Статична інформація про стан злочинності та результати прокурорсько-слідчої діяльності. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113897&libid=100820&c=edit&c=fo (дата звернення: 16.11.2020 р.).